

STRAFFE MANNEN VAN TERHAGEN

Zoals den Blinker en den Tiet, die reeds aan bod kwamen, waren er ook straffe vrouwen in Terhagen. Ma en Mieke Elsen waren er zo'n twee. Ze kwamen uit een groot gezin, de vader werd Peer Sis genoemd, één der broers (Fons) werd de Spekkas genoemd (spekken is grappen uithalen).

Zo stampde Mieke de soeppot om tijdens de Eerste Wereldoorlog, bij de soepbedeling, omdat haar kinderen geen soep meer kregen. Tijdens de daaropvolgende schaarste gingen Mieke en Ma naar de boeren om na het oogsten, achtergebleven petatten en korenaren te zoeken. Ma was een grote struise vrouw, en ging voor gene vent opzij. Toen op een keer een boerke kwam aangelopen, met een riek gewapend om indruk te maken natuurlijk, pakte Ma de riek vast met boer en al, en ze begonnen te vechten. Het boerke moest lossen of mee de lucht in gaan. Hij droop af zonder zijne riek, door Ma achteloos opzijgegooid.

Vlnr: Emma, Mieke, Péke en Cherline

Stookhout was ook al geen probleem, zij woonde in de Putstraat. Aan de overzijde van de straat bevonden zich droogloodsen (lezzes) van de steenbakkerij Heylen. Ma maakte een touw vast aan het gebinte, daarvoor had ze er al een paar sporen van tussen gezaagd, over de straat, door het raam, en ze trok de boel omver.

Mieke dronk bij gelegenheid graag een pint. Na een teerfeest met de soldatenbond der oudstrijders moest ze overgeven. Door het geweld zetten kwam haar haardos los. De haren vielen over haar gezicht, en Mieke riep in paniek "Ik em mene lever uitgespaad".

Haren oudste, Peke, ging regelmatig op bezoek bij zijn nonkel Spekkas. Hij woonde op den oven van het gelegg. Spekkas had daar een stukje grond aangeslagen en was aan het zaaien. "Wa gade zette noenkel?", vroeg Peke. "Eirink, Peke" zei de Spekkas, "komt over e poar doage maar is trug zien". Toen Peke een paar dagen later weer kwam had de Spekkas kopjes van sprotjes in de grond gestoken. "Ziedis Peke d' eringe kome al mé elle koppeke bove" zei de Spekkas. En gij de mijn, dacht Peke, maar voosde mee met zijn nonkel Fons.

Peke heb ik nog goed gekend, hij was de nonkel van mijne maat, een broer van zijn moeder Cherline, bij wie hij inwoonde. Als kind was zijn oog gaan zweren en dat was niet meer te redden. Hij moest verder met een glazen oog. Om dit laatste te testen heeft hij het eens op de tramsporen gelegd.

Als stoker op den oven, pakte hij graag zijn pinten. Een droge lever heeft hem uiteindelijk geveld.

Mieke had drie kinderen, Peke, Cherline en Emma Scheltiens. Maar Peke stond gekend als Schellekes.

Peter Van Hoorenbeeck

